

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyně Mgr. Lenky Havlíčkové a soudce Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **Stop tunelům, z. s.**, IČO: 22879552
sídlem Na Valech 813/3, 400 01 Ústí nad Labem

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10 - Vršovice

za účasti osob
zúčastněných na
řízení:

- I) **Czech Property Investment, a. s.**, IČO: 42716161
sídlem Purkyňova 2121/3, 110 00 Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Rybářem, Ph.D.
sídlem Purkyňova 2121/3, 110 00 Praha 1
- II) **Sdružení Zdravé Ústí, z. s.**, IČO 27031713
sídlem Ostrčilova 539/9, 400 01 Ústí nad Labem
- III) **Statutární město Ústí nad Labem**
sídlem Velká Hradební 2336/8, 400 10 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2022, č. j. MZP/2022/530/232,
sp. zn. ZN/MZP/2022/530/130,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

- II. V řízení o žalobě a kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 9. 2022, č. j. 16 A 11/2022-63, **nemá žádný z účastníků právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 28. 3. 2022, č. j. MZP/2022/530/232, sp. zn. ZN/MZP/2022/530/130, kterým byla zamítnuta odvolání žalobce a spolku Sdružení Zdravé Ústí, z. s., proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 8. 12. 2021, č. j. KUUK/163928/2021/ZPZ, sp. zn. KUUK/132083/2021/16/ZPZ, kterým byl vydán oznamovateli Czech Property Investments, a. s., závěr zjišťovacího řízení, že záměr „Ústí nad Labem – CPI Obchodní park Krásné Březno“ nemůže mít významný vliv na životní prostředí a nebude posuzován podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „zákon o posuzování vlivů“).

Žaloba

2. Žalobce namítal, že žalovaný obecnou výtku, která měla být pouze interpretačním klíčem k následujícím konkrétním odvolacím námitkám, vypořádal samostatně a posoudil ji jako zcela nekonkrétní. Tato skutečnost dle žalobce dokládá, že žalovaný se odvoláním zabýval jen po jednotlivých částech a jeho pozornosti unikly podstatné souvislosti.
3. Žalobce poukázal na skutečnost, že biologické hodnocení předložené osobou zúčastněnou na řízení I) při oznámení záměru uvádí, že realizací záměru dojde k významnému omezení biotopů několika druhů zvláště chráněných živočichů zejména ještěrky obecné, slepýše křehkého a ůhýka obecného. Současně žalobce zdůraznil, že opatření uvedená v biologickém hodnocení dle jeho názoru zjevně i z laického pohledu nemohou negativní vliv na dotčené druhy živočichů zmírnit ani kompenzovat. Přesto správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že záměr nemůže mít významný vliv na životní prostředí. Žalovaný se pak s totožnou odvolací námitkou žalobce řádně nevypořádal, když odkázal na závěry prvostupňového orgánu a předložil popis dotčeného území. Žalovaný dle žalobce nevypořádal ani zásadní odvolací námitku žalobce, že pokud biologické hodnocení zjistilo významné omezení biotopů a nenavrhuje dostatečná preventivní ani kompenzační opatření, nelze vyloučit významný vliv záměru na všechny hodnocené složky životního prostředí.
4. Dále žalobce poukázal na skutečnost, že v prvostupňovém rozhodnutí je uvedeno, že vliv dotčeného záměru na zvláště chráněné živočichy je akceptovatelný. Pokud správní orgán prvního stupně měl při označení vlivu záměru za akceptovatelné to, že intenzita a rozsah vlivu záměru nedosahují hodnot, které by významně ovlivnily životní prostředí a jeho složky, měl své úvahy o intenzitě a rozsahu vlivu konkrétně vyložit ve svém rozhodnutí. S odvolací námitkou, která na tuto skutečnost poukazovala, se žalovaný dle žalobce rovněž řádně nevypořádal, neboť námitka směřovala do nedostatečnosti odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a touto skutečností se žalovaný nezabýval. Žalovaný rovněž zdůraznil, že považuje za nepřezkoumatelné žalobou napadené rozhodnutí, neboť žalovaný nepodložil svůj výklad toho, jak správní orgán míní pojem akceptovatelnosti, ověřitelnými důkazy.
5. Dále žalovaný trval na tom, že v žalobou napadeném rozhodnutí nebyla řádně vypořádána jeho odvolací námitka, ve které trval na tom, že biologické hodnocení neprovedlo dostatečný průzkum výskytu letounů a zcela přehlédlo možný význam budov v lokalitě pro výskyt netopýrů. Žalobce trval na tom, že pokud není možný výskyt letounů řádně zjištěn, není možné s jistotou tvrdit, že lze vyloučit významný vliv záměru na tyto druhy. Poukázal rovněž na to, že žalobou napadené rozhodnutí mylně tvrdí, že biologické hodnocení vyloučilo výskyt netopýrů na budovách.
Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

6. Dále žalobce namítal, že ve své odvolací námitce namítal, že se správní orgán prvního stupně řádně nezabýval možným vlivem záměru na živočichy v nivě Pekelského potoka, ovšem žalobou napadené rozhodnutí se touto námitkou nezabývalo a žalovaný v něm pouze předložil vlastní úvahy o možném vlivu záměru na nivu Pekelského potoka. Rovněž se žalobou napadené rozhodnutí dle žalobce řádně nevypořádalo s odvolací námitkou týkající se vlivu záměru na významný krajinný prvek nivy Pekelského potoka. Žalovaný pouze citoval z vyjádření oznamovatele a rekapituloval názor správního orgánu prvního stupně. Na odvolací námitku týkající se vnitřní rozpornosti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalovaný dle žalobce vůbec nereagoval.
7. Žalobce poznamenal, že na stranách 9-10 žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný rekapituluje a vypořádává poslední část prvního oddílu odvolání. Způsob vypořádání argumentů žalobce obsažených v odvolání žalobce nepovažuje za nezákonný, byť s některými úvahami v žalobou napadeném rozhodnutí nesouhlasí.
8. Dále žalobce namítal, že se správní orgány nevypořádaly s námitkou, že rozhodnutí o odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu je platné. Žalovaný rovněž dle žalobce neodůvodnil, proč z pravděpodobné platnosti rozhodnutí o odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu má najisto vyplývat, že zánik bonitní půdy kvůli záměru nemůže mít významný vliv na životní prostředí.
9. Žalobce rovněž nesouhlasí s žalobou napadeným rozhodnutím, ve kterém je uvedeno, že postačilo, když správní orgán prvního stupně k otázce vlivu na klima uvedl, že „*vliv záměru na klima byl vyhodnocen jako akceptovatelný*“, obzvláště za situace, kdy žalobce v průběhu správního řízení namítal, že vliv na klima je v oznámení zpracován nedostatečně a soustředí se pouze na jednu výše vlivů na klima.
10. Dle žalobce se žalobou napadené rozhodnutí nezabývalo námitkou, zda správní orgán prvního stupně pochybil, když vyloučil významný vliv na životní prostředí, aniž by z podkladů bylo dostatečně zřejmé, v jakém množství budou dřeviny káceny a v jakém rozsahu a složení je případně navrhována náhradní výsadba.
11. Žalobce dále namítal, že v žalobou napadeném rozhodnutí je uvedeno, že „*lze říci, že tato zeleň bude kompenzovat důsledky vyššího podílu zpevněných ploch (zejména v slunných dnech)*“, aniž by byly ve spise dostatečné podklady k takovému tvrzení a aniž by toto tvrzení žalovaný dostatečně odůvodnil. Žalovaný se rovněž dle žalobce nevypořádal s jeho odvolací námitkou, že správní orgán prvního stupně svá tvrzení ve vztahu k vlivu na mikroklima dostatečně neodůvodnil.
12. Žalobce rovněž trval na tom, že žalobou napadené rozhodnutí nereagovalo na podstatu jeho námítky vztahující se ke kácení dřevin rostoucích mimo les. Považoval za nepřipustné odsouvat řešení této otázky do následných správních řízení.
13. Ve vztahu k posouzení nakládání se srážkovými vodami žalobce namítl, že hydrogeologický posudek, ze kterého správní orgány vycházely, nebyl ve spise. Dále zdůraznil, že přestože správní orgány vyloučily významný vliv na životní prostředí, považuje žalobou napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a pro skutečnost, že správní orgán prvního stupně posouzení věci ve vztahu k nakládání se srážkovými vodami odsunul do dalších řízení.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

14. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že nepochopil, že úvodní text odvolání má být pouze interpretačním klíčem k následným námitkám žalobce. Konstatoval, že obecnost tohoto textu byla zřejmá, a proto ji v žalobou napadeném rozhodnutí deklaroval a zdůraznil komplexnost předložených podkladů a korektnost správního orgánu prvního stupně při provádění zjišťovacího řízení.
15. Žalovaný konstatoval, že žalobce vychází z názoru, že v případě jakéhokoliv omezení či zásahu do biotopů několika zvláště chráněných živočichů je zcela nezbytné celý záměr podrobit posouzení vlivů záměru na životní prostředí, vydat závazné stanovisko a v něm stanovit závazné podmínky pro regulaci takového zásahu. Zdůraznil, že z předloženého biologického hodnocení vyplynulo, že realizací záměru dojde k významnému omezení biotopů žijících organismů, a proto byla navržena vhodná opatření na minimalizaci negativních vlivů záměru. Při jejich striktním dodržování dojde ke zmírnění vlivu záměru na jedince, populace organismů a jejich biotopy na únosnou mez. Žalovaný konstatoval, že z výše uvedeného lze dovodit, že s přihlédnutím k charakteru výskytu řešených zvláště chráněných druhů v místě záměru nejde o zásah limitující, a vliv na zvláště chráněné druhy živočichů tak nebude významný. Zdůraznil, že z hlediska posuzování vlivů jsou relevantní pouze takové zásahy, jejichž vliv je dostatečně významný. Žalovaný konstatoval, že záměr samozřejmě určité vlivy na životní prostředí generovat bude, ale z provedeného řízení vyplývá, že tento vliv bude únosný, přijatelný pro životní prostředí a jeho intenzita nebo rozsah nejsou takové míry, která by životní prostředí a jeho jednotlivé složky ovlivnila významně. Zdůraznil, že předložené biologické hodnocení navrhuje dostatečná kompenzační opatření. Rovněž uvedl, že samotný zásah do biotopů zvláště chráněných živočichů při realizaci záměru bude předmětem zkoumání v rámci řízení vedeného dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen zákon o ochraně přírody), který je primárním nástrojem z hlediska ochrany přírody k posuzování přípustnosti zásahů do habitatu zvláště chráněných druhů živočichů.
16. Žalovaný trval na tom, že kompenzační a ochranná opatření obsažená v biologickém hodnocení jsou zcela dostatečná, a záměr tedy nebude mít významné negativní dopady na místní biotopy zvláště chráněných živočichů. Navržená opatření byla formulována autorizovanou osobou, s ohledem na znalost území, záměru a jejich vzájemného působení. Polemika žalobce o vhodnosti a dostatečnosti opatření je založena na jeho pouhém mínění. Tato problematika bude dle žalobce řešena v navazujících řízeních, ve kterých budou s definitivní platností stanovena konkrétní opatření. K pojmu „akceptovatelnost“ žalovaný uvedl, že prvostupňový orgán jej okomentoval v postoupení odvolání žalobce. Tento pojem dle žalobce neumožňuje jiný výklad, než jaký je uveden v žalobou napadeném rozhodnutí.
17. Žalovaný trval na tom, že problematika letounů byla v rámci biologického hodnocení zpracována s ohledem na potřeby zjišťovacího řízení v dostatečné šíři. Rovněž použitá metodika, způsob sběru informací, četnost a termíny terénních šetření odpovídají běžnému standardu. Žalovaný trval na tom, že z biologického hodnocení vyplývá, že předmětná lokalita slouží letounům spíše jako tranzitní prostor a příležitostné loviště. Specifický vztah k lokalitám v dotčeném prostoru nebyl zjištěn – tedy ani výskyt letounů v neefektivně rozmístěných stávajících nesourodých objektech v prostoru zamýšleného záměru. Žalobce výskyt netopýrů pouze tvrdí, aniž by jej měl podložen důkazy. Dále poukázal na skutečnost, že předmětné objekty jsou v současnosti využívány stavebními firmami, a proto je možnost výskytu netopýrů v těchto objektech nepravděpodobná. Pokud budou netopýři v průběhu realizace záměru zjištěni, bude nezbytné informovat kompetentní orgány a přijmout vhodná

opatření. Za tímto účelem je v biologickém hodnocení navržena podmínka stanovení biologického dozoru.

18. Žalovaný trval na tom, že žalobce staví svůj názor o možném výskytu zvláště chráněných a ohrožených druhů v nivě Pekelského potoka a o nedostatečnosti provedeného biologického hodnocení na své domněnce a nedokládá to žádnými důkazy. V biologickém hodnocení není udáván žádný výskyt chráněných druhů v dané lokalitě ani není konstatován jarní či letní tah obojživelníků. Pro případ možné migrace náhodných jedinců je dle závěrů biologického hodnocení nutné udržet Pekelský potok ve funkčním stavu. Za tímto účelem byla navržena v biologickém hodnocení kompenzační opatření.
19. Dále žalovaný uvedl, že s otázkou platnosti souhlasu s odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu se vypořádal v posledním odstavci na straně 11 žalobou napadeného rozhodnutí. Uvedl, že s ohledem na vydaný souhlas s odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu by další rozbor uvedené problematiky v rámci případného posouzení vlivů záměru ve smyslu § 3 písm. l) zákona o posuzování vlivů nebyl účelný.
20. K otázce vlivu záměru na klima žalovaný uvedl, že je tato otázka řešena v oznámení záměru tak, že si žalovaný mohl vytvořit kvalifikovaný názor na danou problematiku. Záměr je realizován v území, které je silně antropogenně ovlivněno. Vzhledem k charakteru a velikosti území, jeho stávajícímu využití, značnému podílu nezpevněných ploch, určenému funkčnímu využití v rámci územního plánování a s ohledem na plánované budoucí ozelenění a výsadbu dřevin a křovin, které budou kompenzovat důsledky vyššího podílu zpevněných ploch areálu, lze zhodnotit vliv záměru na klimatické změny jako akceptovatelné.
21. K otázce kácení dřevin žalovaný uvedl, že stanovení podílu zastavěných, zpevněných a nezpevněných ploch vychází z platné dokumentace pro územní rozhodnutí a bylo prověřeno v rámci územního řízení, jehož závěrem bylo rozhodnutí o povolení umístění stavby. Podrobnější dendrologické posouzení bude dle žalovaného předmětem zkoumání v rámci samostatného správního řízení vedeného příslušným orgánem ochrany přírody dle zákona o ochraně přírody. Zpracování posudku ve fázi zjišťovacího řízení by dle žalobce bylo neúčelné a odporovalo by zásadě hospodárnosti řízení. Poukázal rovněž na skutečnost, že záměr se může v důsledku navazujících řízení pozměnit, a rozsah kácené zeleně tak může být i na základě stanovisek účastníků povolovacích řízení upřesněn.
22. Ve vztahu k vlivu na mikroklima žalovaný zdůraznil, že správní orgány vycházely z údajů předložených v oznámení záměru, zejména rozptylové studie vypracované autorizovanými osobami a dokumentace pro územní rozhodnutí, která byla schválena kompetentními orgány ochrany životního prostředí, tedy i příslušným orgánem ochrany ovzduší. S přihlédnutím k těmto podkladům zvážily správní orgány námitky žalovaného v rámci správního uvážení a dospěly k závěru, že námitky žalobce jsou liché. Svůj závěr správní orgány dle žalovaného dostatečně odůvodnily.
23. K žalobcem tvrzenému nesprávnému vyhodnocení námitky týkající se vlivu na dřeviny rostoucí mimo les a tvrzení žalobce, že žalovaný nereagoval na nesouhlas žalobce s přesouváním posouzení věci do dalších následujících řízení, žalovaný uvedl, že řízení vedená dle zákona o posuzování vlivů mají za cíl především získat kvalifikovaný odborný podklad pro navazující povolující řízení vedená dle zvláštních právních předpisů. Smyslem řízení vedených podle zákona o posuzování vlivů tedy není suplování kompetencí orgánů státní správy příslušných k vedení navazujících povolovacích řízení. Oznámení popřípadě dokumentace EIA jsou zpracovávány v rozsahu stanoveném v přílohách č. 3 a 4 zákona o

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

posuzování vlivů a nelze tedy požadovat jejich zpracování v rozsahu a obsahu, který by odpovídal projektovým dokumentacím z pozdějších fází projektové přípravy.

24. Žalovaný dále konstatoval, že inženýrsko-geologický posudek není ze zákona povinnou součástí oznámení a příslušný úřad jej nemá k dispozici. Z jeho závěrů vycházel hydrologický posudek, který je součástí dokumentace EIA z roku 2009. V letech 2009–2010 úřady dokumentaci EIA do informačního systému EIA neukládaly a tištěná verze byla po uplynutí skartační lhůty skartována. Hydrologický posudek je tak k dispozici pouze v digitální podobě ve formátu Word. Vyhodnocení, z něhož vyplývalo, že v celém areálu jsou zeminy uloženy v mělké podpovrchové zóně málo propustné nebo „nepropustné“, a vsakovací poměry proto byly vyhodnoceny jako nevhodné, vyplývá i ze stanoviska Povodí Ohře, s. p., které bylo součástí oznámení. Návrh nakládání s dešťovými vodami předložený oznamovatelem lze tedy považovat za odůvodněný. Závěr správního orgánu prvního stupně je podepřen i kladným vyjádřením vodoprávního úřadu Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru životního prostředí, kde je stanoven požadavek upřesnit v navazujícím řízení hodnoty inženýrsko-geologického průzkumu s ohledem na možnost zasakování a využití srážkové vody v lokalitě.
25. Ve vztahu k vlivu záměru na významný krajinný prvek nivy Pekelského potoka žalovaný zdůraznil, že v prvostupňovém rozhodnutí žádný vnitřní rozpor nenalezl. Záměr je řešen variantně. Varianta s okružní křižovatkou představuje jistý zásah do významného krajinného prvku, neboť je zde počítáno i s lávkami pro pěší, ale v případě realizace varianty se stykovou křižovatkou, bude významný krajinný prvek dotčen minimálně. Konečné řešení bude stanoveno až v dalších povolovacích řízeních. Možné ovlivnění významného krajinného prvku bylo tedy správním orgánem prvního stupně vyhodnoceno i s ohledem na variantní řešení dopravního napojení areálu jako mírné. Žalovaný se k tomuto hodnocení přiklonil.
26. Žalovaný trval na tom, že všechny odvolací námitky žalobce byly v žalobou napadeném rozhodnutí řádně a přezkoumatelně vypořádány a prvostupňové rozhodnutí i žalobou napadené rozhodnutí byla dostatečně odůvodněna.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení I)

27. Osoba zúčastněná na řízení I), která byla oznamovatelem, ve svém vyjádření uvedla, že se plně ztotožňuje s vyjádřením žalovaného k žalobě. Zdůraznila, že v souladu s § 71 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) má žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné či nicotné. Žalobce však ve svých námitkách setrvává pouze u obecných konstatování a závěrů bez patřičné právní argumentace. Námitky se často opírají pouze o názor žalobce a nikoli o doložené posouzení vysoce odborných témat. Dle osoby zúčastněné na řízení I) tedy žaloba nenaplnňuje požadavky na náležitosti žaloby.
28. Poukázala rovněž na skutečnost, že v některých žalobních bodech žalobce uvádí nepravdu, když tvrdí, že biologické hodnocení zjistilo významné omezení biotopů a nenavrhuje dostatečná preventivní a kompenzační opatření. Žalobce však sám následně poukazuje na konkrétní část biologického hodnocení obsahující kompenzační opatření.
29. Trvala na tom, že není žádný důvod zpochybňovat kvalitu, relevanci a pravdivost biologického hodnocení.
30. Dále osoba zúčastněná na řízení I) zdůraznila zásadu, že řízení před správními orgány obou stupňů představují z hlediska soudního přezkumu jeden celek. Dále zdůraznila, že správní rozhodnutí se opírají o biologické hodnocení vypracované autorizovanou osobou a řádně se vypořádávají s připomínkami a námitkami žalobce a doloženými odbornými podklady.
31. K otázce platnosti souhlasu s odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu osoba zúčastněná na řízení I) uvedla, že se plně ztotožňuje s argumentací žalovaného. Žalobce nijak nespecifikoval, v čem by měla spočívat neplatnost souhlasu s odnětím. Pouze vágně tvrdil, že se posouzením platnosti správní orgány nezabývaly „navzdory pochybnostem“, aniž by uvedl, v čem spatřuje ony pochybnosti.
32. Dále osoba zúčastněná na řízení I) trvala na tom, že žalovaný absenci hydrologického posudku ve spise dostatečně vypořádal. I kdyby ve spise nebyl, bylo patrné, že správní orgány z něho vycházely. Výsledky hydrologického průzkumu byly zapracovány do souhlasů dotčených orgánů a do platného územního rozhodnutí pro stavbu. Žalobce netvrdí, že by neměl možnost do hydrologického posudku nahlédnout či si jej vyžádat od správního orgánu v řízení. Absence posudku ve spise může být pouze dílčím procesním pochybením, které nemůže být samo o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.
33. Osoba zúčastněná na řízení I) dále konstatovala, že na realizaci předmětného záměru již bylo vydáno územní rozhodnutí a realizace záměru již byla zahájena (výstavba přípojek na veřejnou technickou infrastrukturu). Ve vztahu k realizaci záměru byly uděleny i výjimky z ochrany chráněných živočichů. Osoba zúčastněná na řízení I) tedy disponuje všemi aktualizovanými stanovisky a vyjádřeními dotčených orgánů státní správy. Poukázala rovněž na skutečnost, že žalobce dlouhodobě napadá více jejích stavebních záměrů, ve svých žalobách však neformuluje relevantní důvody a jeho činnost vůči ní působí umělé prodlužování správních řízení, oddalování realizace stavebních záměrů a lze ji považovat za obtěžující a šikanózní.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení II)

34. Osoba zúčastněná na řízení II) uvedla, že žaloba podaná žalobcem má její podporu. Zdůraznila, že posuzovaný záměr bude mít negativní dopady zejména na tamější faunu.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení III)

35. Osoba zúčastněná na řízení III) uvedla, že zcela ponechává na uvážení soudu, jak v předmětné věci rozhodne.

Posouzení věci soudem

36. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobce s rozhodnutím věci bez jednání výslovně souhlasil a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
37. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
38. Primárně se soud zabýval tvrzením osoby zúčastněné na řízení I), že žalobní námitky žalobce není možné považovat za námitky naplňující definici žalobních bodů dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Soud konstatuje, že dle citovaného ustanovení musí být z žalobních bodů patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Po posouzení jednotlivých námitek soud dospěl k závěru, že tvrzení žalobce, že na stranách 9-10 žalobou napadené rozhodnutí rekapituluje a vypořádává poslední část prvního oddílu odvolání a žalobce toto vypořádání nepovažuje za nezákonné, byť s některými úvahami uvedenými v žalobou napadeném rozhodnutí nesouhlasí, nedosahuje takové konkrétnosti, aby mohlo být považováno za žalobní bod. Pro úplnost soud podotýká, že v rámci soudního přezkumu posuzuje soulad rozhodnutí s právními předpisy a pouhý nesouhlas se závěry správního orgánu, aniž by byla namítána nezákonnost, nemůže být důvodem pro soudní přezkum.
39. Dále nepovažuje soud skutečnost, že žalovaný považoval obecný úvod odvolání žalobce za samostatnou odvolací námitku a jako takovou ji vypořádal, za žádnou vadu řízení, neboť tato skutečnost nemohla nijak ovlivnit meritorní rozhodnutí žalovaného ve věci samé. Tvrzení žalobce, že v důsledku postupu žalovaného mu unikly podstatné souvislosti, nepovažuje soud za dostatečně určitou a projednatelnou žalobní námitku.
40. Ostatní žalobní námitky žalobce dle soudu definici obsažené v zákoně odpovídají, neboť je z nich zcela jednoznačně patrné, se kterými skutečnostmi žalobce nesouhlasí a proč, případně, které skutečnosti dle jeho názoru v rozhodnutí absentují. Případný nedostatek důkazů dokládajících tvrzení žalobce nemá s projednatelností žalobních bodů žádnou souvislost. Soud tedy předmětnou žalobu vyhodnotil v rozsahu těchto námitek jako věcně projednatelnou.
41. V předmětné věci již zdejší soud jednou rozhodoval rozsudkem ze dne 12. 9. 2022, č. j. 16 A 11/2022-63. V tomto rozsudku dospěl soud k závěru, že správní orgány nesprávně vyhodnotily stěžejní otázku zjišťovacího řízení, neboť již z podkladů žádosti dle soudu vyplývalo, že předmětný záměr může mít významný vliv na životní prostředí a dle názoru soudu doporučená opatření uvedená v biologickém hodnocení tuto skutečnost nemohla zvrátit, neboť nejsou pro správní orgány v následných správních řízeních závazná. Prvostupňový orgán tedy neměl dle soudu postupovat dle § 7 odst. 6 zákona o posuzování Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vlivů, ale měl v souladu s § 7 odst. 5 zákona o posuzování vlivů vydat odůvodněný písemný závěr o tom, že předmětný záměr podléhá posouzení vlivů na životní prostředí. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včasnou kasační stížnost, o které rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 9. 2023, č. j. 4 As 254/2022-44 (dále též „kasační rozsudek“). Tímto rozsudkem byl předchozí rozsudek Krajského soudu v Ústí na Labem zrušen a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

42. Nejvyšší správní soud ve svém kasačním rozsudku konstatoval: „... bylo povinností správního orgánu I. stupně v rámci zjišťovacího řízení vyhodnotit oznámení záměru a jeho případný významný negativní vliv na životní prostředí jako celek, a to včetně navržených opatření k prevenci, vyloučení a snížení všech významných nepříznivých vlivů. Na uvedeném nemůže ničeho změnit ani skutečnost, že v této podobě nejsou navržená opatření závazná pro správní orgány v navazujících řízeních. V případě, že by navržená opatření oznamovatel následně z dokumentace k záměru vypustil, případně je při následné realizaci záměru nedodržel, došlo by ke změně záměru podléhajícího zjišťovacímu řízení, k němuž nebyl vydán příslušný závěr zjišťovacího řízení. Jak již Nejvyšší správní soud konstatoval výše, bylo by povinností příslušného správního orgánu v řízení o žádosti o vydání rozhodnutí, jehož podkladem by byl závěr zjišťovacího řízení, toto řízení přerušit a vyzvat žadatele k doplnění žádosti.
43. V této souvislosti lze souhlasit se stěžovatelem, že součástí posouzení oznámení záměru ve zjišťovacím řízení je rovněž vyhodnocení otázky, zdali jsou navržená ochranná, zmírňující a kompenzační opatření vhodná a způsobilá zmírnit jinak významný negativní vliv na životní prostředí. V případě, že by oznamovatel záměru nenavrhl správná či dostatečná opatření, oznámený záměr by měl významný vliv na životní prostředí bez dalšího. Důsledkem uvedeného by tak nutně musel být závěr příslušného správního orgánu o provedení plného procesu posouzení vlivů záměru na životní prostředí. Obsahem stanoviska EIA pak jsou podle přílohy č. 6 k zákonu o posuzování vlivů rovněž podmínky pro fázi přípravy záměru, realizace (výstavby) záměru, provozu záměru, popřípadě podmínky pro fázi ukončení provozu záměru za účelem prevence, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzace negativních vlivů záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.
44. Z uvedeného tak vyplývá, že účelem zjišťovacího řízení je zaprvé posoudit, zdali má oznámený záměr významný vliv na životní prostředí, a zadruhé vyhodnotit, zdali jsou v oznámení navržená ochranná, zmírňující a kompenzační opatření vhodná a dostatečná k minimalizaci jinak zjištěného významného vlivu na životní prostředí. Účelem zjišťovacího řízení však není stanovit doprovodné podmínky pro realizaci samotného záměru. Jinak řečeno, závěrem zjišťovacího řízení je pouze závěr, zdali záměr tak, jak byl popsán v oznámení, jehož součástí jsou rovněž výše zmíněná opatření, může či nemůže mít významný vliv na životní prostředí. V případě, kdy příslušný orgán zjistí, že i přes případná navržená opatření bude mít oznámený záměr významný negativní vliv na životní prostředí, provede proces posouzení vlivů na životní prostředí a vydá stanovisko EIA, jehož součástí budou rovněž výše zmíněné podmínky realizace záměru.
45. V této souvislosti je nutno dále zdůraznit, že předmětem zjišťovacího řízení naopak není posouzení přípustnosti záměru z hlediska veřejnoprávních limitů upravených v dílčích právních předpisech, jejichž účelem je ochrana jednotlivých složek životního prostředí či veřejného zdraví. Splnění právně závazných limitů je předmětem zvláštních povolovacích a schvalovacích řízení, ať již jde o řízení dle stavebního zákona, zákona o ochraně přírody, popř. jiných právních předpisů, přičemž v těchto řízeních je třeba předložit aktuální a správně zpracované odborné podklady. Negativní závěr zjišťovacího řízení, tj. rozhodnutí o tom, že závěr nepodléhá posouzení vlivů na životní prostředí, nikterak nepředjímá postup správních orgánů v těchto dílčích řízeních
- Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

a nemá žádný vliv na jejich rozhodnutí. Jinými slovy platí, že negativní závěr zjišťovacího řízení neznámá, že v povolovacích řízeních (zejm. řízení územním a stavebním) nemohou být ze strany dotčených orgánů vzneseny podmínky pro realizaci záměru, které se stanou závaznou součástí příslušných povolovacích aktů.

46. *K samotným opatřením Nejvyšší správní soud uvádí, že příloha č. 3 zákona o posuzování vlivů vyžaduje toliko uvedení opatření k prevenci, vyloučení, zmírnění a popř. kompenzaci všech významných nepříznivých vlivů na životní prostředí. Jejich uvedení má za cíl zejména umožnit správním orgánům posoudit možnost účinného snížení vlivů podle přílohy č. 2 části III. bodu 7 k témuž zákonu. Jde tedy o to, aby uvedená opatření byla s to vyloučit možnost případných významných vlivů záměru.*
47. *Z uvedeného jinými slovy vyplývá, že právě navržená opatření mohou být způsobila jinak jasně identifikovaný významný negativní vliv záměru na životní prostředí zmírnit na nikoli významnou, tj. přijatelnou úroveň. Tak tomu mohlo být rovněž v nyní posuzovaném případě. Nelze totiž odhlédnout od skutečnosti, že osoba zúčastněná na řízení I) jako oznamovatelka předmětného záměru ze stanoviska EIA z roku 2010 věděla, které okolnosti záměru mají významný negativní vliv na životní prostředí. Za účelem jejich zmírnění na přijatelnou, tj. nikoli významnou mez proto navrhla v oznámení záměru opatření, resp. přiložila biologické hodnocení, z nichž vyplývala jednotlivá doporučení k opatřením za účelem vyloučení nepříznivého vlivu záměru na populace místních živočichů. Tento závěr ostatně vyplývá rovněž v pasáži biologického hodnocení citovaného v odst. 52 odůvodnění napadeného rozsudku.“*
48. *V souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. je zdejší soud právním názorem obsaženým v kasačním rozsudku vázán.*
49. *Při posouzení zásadní námitky spočívající v tvrzení žalobce, že příslušné orgány nesprávně posoudily v rámci zjišťovacího řízení otázku, zda předmětný záměr podléhá posuzování vlivů na životní prostředí, či nikoli, tedy vycházel soud s ohledem na závěry kasačního rozsudku Nejvyššího správního soudu z premisy, že při hodnocení míry vlivu posuzovaného záměru je nutné přihlížet k navrženým konkrétním ochranným, zmírňujícím a kompenzačním opatřením uvedeným v biologickém hodnocení, které bylo součástí návrhu.*
50. *Mezi účastníky je nesporné, že předmětný záměr naplňoval charakteristiku uvedenou v bodech 108 (Parkoviště nebo garáže s kapacitou od stanoveného limitu 500 parkovacích stání v součtu pro celou stavbu) a 110 (Výstavba obchodních komplexů a nákupních středisek s celkovou zastavěnou plochou nad 6 000 m²) přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů. Jedná se tedy o záměr uvedený v příloze č. 1 daného zákona kategorie II., který v souladu s § 4 odst. 1 písm. c) zákona o posuzování vlivů podléhá posouzení vlivů na životní prostředí, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.*
51. *Dle § 7 odst. 2 zákona o posuzování vlivů je u záměrů a změn záměrů uvedených v § 4 odst. 1 písm. c) zákona o posuzování vlivů cílem zjišťovacího řízení zjištění, zda záměr nebo jeho změna může mít významný vliv na životní prostředí, případně zda záměr může samostatně nebo ve spojení s jinými mít významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, a tedy podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle tohoto zákona.*
52. *Dle § 7 odst. 3 zákona o posuzování vlivů se zjišťovací řízení zahajuje na podkladě oznámení a provádí se podle kritérií uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Při určování, zda záměr nebo změna záměru může mít významné vlivy na životní prostředí, přihlíží příslušný úřad vždy k povaze a rozsahu záměru a jeho umístění, k okolnosti, zda záměr nebo změna záměru Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.*

svou kapacitou dosahuje limitních hodnot uvedených u záměrů příslušného druhu v příloze č. 1 k tomuto zákonu kategorie II, a k obdrženým vyjádřením veřejnosti, dotčené veřejnosti, dotčených orgánů a dotčených územních samosprávných celků.

53. V § 7 odst. 5 zákona o posuzování vlivů je uvedeno, že dojde-li příslušný úřad k závěru, že záměr podle odstavce 2 podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle tohoto zákona, vydá o tom odůvodněný písemný závěr. Dle § 7 odst. 6 zákona o posuzování vlivů pak, dojde-li příslušný úřad k závěru, že záměr podle odstavce 2 nepodléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle tohoto zákona, vydá o tom rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení.
54. Ze shora uvedených citací ustanovení zákona o posuzování vlivů vyplývá, že cílem zjišťovacího řízení je zjištění, zda záměr nebo jeho změna může mít významný vliv na životní prostředí. Je třeba zdůraznit, že zákon používá výslovně slovo „*může*“. Pro výsledek zjišťovacího řízení tak není podstatné zjištění, zda záměr nebo jeho změna „*bude*“ či „*nebude*“ mít významný vliv na životní prostředí, nýbrž zjištění, zda významný vliv mít „*může*“ či „*nemůže*“.
55. Rozhodnutí o tom, že záměr nebude podléhat posouzení vlivů záměru na životní prostředí, musí být výsledkem zcela jednoznačných zjištění o tom, že záměr nebo jeho změna **nemůže mít významný vliv na životní prostředí**, resp. jak stanoví § 2 věta první zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, nemůže mít významný vliv na obyvatelstvo a veřejné zdraví a na životní prostředí, živočichy a rostliny, ekosystémy, biologickou rozmanitost, půdu, vodu, ovzduší, klima a krajinu, přírodní zdroje, hmotný majetek a kulturní dědictví, vymezené zvláštními právními předpisy a na jejich vzájemné působení a souvislosti. Možnost významného vlivu je potřebné ve zjišťovacím řízení zcela vyloučit. Slovy judikatury Soudního dvora Evropské unie (např. rozsudek ze dne 16. 7. 2009, sp. zn. C-427/07) se bude jednat o záměry či jejich změny, které „*nejdou způsobit mít významný vliv na životní prostředí*“. Pokud se o takový záměr nebo jeho změnu jednat nebude, je nezbytné vydat odůvodněný písemný závěr o tom, že záměr podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí.
56. Teprve výsledkem posouzení vlivů záměru na životní prostředí je pak závěr o tom, zda záměr nebo jeho změna „*bude*“ či „*nebude*“ mít významný vliv na životní prostředí, resp. jaká opatření je nezbytné učinit, aby negativní vliv na životní prostředí neměl.
57. Pojem „významný vliv“ není v samotném zákoně o posuzování vlivů výslovně definován. Je jednoznačné, že nepůjde o jakýkoliv vliv, nýbrž hrozící vliv musí dosahovat určité intenzity. Při výkladu tohoto pojmu je vodítkem § 7 odst. 3 věta první zákona o posuzování vlivů, podle kterého se zahajuje zjišťovací řízení na podkladě oznámení a provádí se podle kritérií uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Z obsahu přílohy č. 2 bod III. ve spojení s § 2 větou první zákona o posuzování vlivů pak lze dovodit, že významným vlivem bude mimo jiné vliv, který je způsobitelný s vyšší než nízkou pravděpodobností ovlivnit, resp. ohrozit významným způsobem populaci živočichů a rostlin na nezanedbatelném území.
58. Žalobce poukazoval zejména na vliv, který bude mít předmětný záměr na populaci ještěrky obecné, slepýše křehkého a ůhýka obecného. V biologickém hodnocení, které bylo součástí oznámení oznamovatele a které je podstatným podkladem při posuzování relevantních skutečností v rámci zjišťovacího řízení, je k těmto druhům na straně 37–38 uvedeno pod nadpisem „Obojživelníci a plazi“ následující: „*Ještěrka obecná (Lacerta agilis) se vyskytuje ostrůvkovitě na celé ploše dotčené lokality. Záměr bude reprezentovat zastavění převážné části jejich stanovišť a případnou mortalitu jedinců při výstavbě. Při provozu nebude ovlivňování*“ Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

tohoto často synantropního druhu významné. Vzhledem k uvedeným skutečnostem lze vliv na tento druh hodnotit jako mírně až silně negativní.

59. *Výskyt slepýše křehkého (Anguis fragilis) je lokalizován převážně v dřevinami zarostlém zastíněném porostu. Také zde bude realizace představovat vliv v podobě ztráty části stanoviště, částečné migrační překážky a mortality jedinců při výstavbě i během provozu. Vzhledem k míře zásahu do stanoviště druhu a jeho hojnému výskytu v okolí lokality i v rámci celé ČR lze vliv na tento druh hodnotit jako silně až mírně negativní.*
60. *Realizace záměru by znamenala likvidaci velké části stanoviště zjištěných zvláště chráněných druhů. Nebude se tedy jednat pouze o ovlivnění několika exemplářů. Ke zmírnění negativních následků by tedy bylo nutné dodržet navržená ochranná opatření uvedená v kapitole D. 5.“*
61. *Na straně 38 je dále v biologickém hodnocení pod nadpisem „Ptáci“ uvedeno: „Obecně nejsilnějším negativním dopadem obdobných záměrů na ornitofaunu je ztráta, likvidace a nevratná změna charakteru původně využívaných přírodních biotopů.*
62. *Dalším negativním dopadem bývá plašení ptáků v přilehlých biotopech, rušení zahnízděných ptáků stavební a dopravní technikou při přípravných pracích, terénních úpravách a samotné výstavbě. (Při výstavbě a provozu dojde vlivem pohybu strojů, přítomnosti obsluhy, blukové, světelné a vibrační zátěží k rušení místních druhů, které hnízdí v blízkosti dotčeného území.)*
63. *Přímou (tj. reprodukční – hnízdní) vazbu na zkoumanou lokalitu resp. její bezprostřední blízkost má 1 ze zvláště chráněných druhů. Jedná se o ťubýka obecného. Realizací (přípravnými pracemi, fází výstavby) záměru dojde k významnému omezení biotopu tohoto zvláště chráněného druhu vázaného na danou lokalitu, tedy k negativnímu zásahu do jeho přirozeného vývoje. S ohledem na charakter výskytu lze negativní vliv kvantifikovat jako mírně až silně negativní.“*
64. *Na stranách 42 a 43 jsou v kapitole D. 5 nazvané „Návrh opatření k vyloučení negativního vlivu záměru na chráněné zájmy, nebo jeho zmírnění“ vymezena ochranná opatření, zmírňující opatření a kompenzační opatření, která vyhotovitel biologického hodnocení považoval za nutná v zájmu snížení negativních vlivů záměru na zvláště chráněné druhy. Na straně 44 v závěru biologického hodnocení je dále uvedeno „Realizací záměru dojde z dlouhodobého hlediska k významnému omezení biotopů zde žijících organismů, především pak zvláště chráněných, které mají užší vazbu na posuzované území. Proto byla navržena vhodná opatření na minimalizaci negativních vlivů záměru. Bez nich by došlo k významným negativním dopadům na místní populace.“*
65. *Soud konstatuje, že z podané žádosti i z rozhodnutí správních orgánů vyplývá, že pokud by byl realizován záměr bez jakýchkoliv dalších opatření, měla by realizace záměru významný vliv na životní prostředí. Významnost vlivu na životní prostředí předmětného záměru však dle správních orgánů snižují navrhovaná ochranná, zmírňující a kompenzační opatření, a to natolik, že záměr nebude významně ovlivňovat jednotlivé složky životního prostředí. S ohledem na výše nastíněné závěry obsažené v kasačním rozsudku, není vyloučeno, aby významný vliv záměru na životní prostředí byl při zjišťovacím řízení kompenzován návrhem ochranných, zmírňujících a kompenzačních opatření uvedených v návrhu záměru, respektive v příloženém biologickém hodnocení. Proto se soud musel v rozsahu uplatněných žalobních námitek zabývat i způsobilostí ochranných, zmírňujících a kompenzačních opatření zmírnit vliv záměru na životní prostředí.*
66. *Žalobce ve své námitce uvedl, že byla v biologickém hodnocení uvedena pouze taková opatření k minimalizaci negativních vlivů záměru, která i z laického pohledu zjevně nemohou negativní vliv na některé z dotčených druhů podstatně zmírnit ani kompenzovat.*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Dále žalobce uvedl, že závěr žalovaného, že záměr nemůže mít významný vliv na biotopy ještěrky obecné, slepýše křehkého a ůhýka obecného není řádně odůvodněn. Žalobce rovněž trval na tom, že se žalovaný nevypořádal dostatečně s jeho tvrzením, že preventivní opatření uvedení v biologickém hodnocení nejsou dostatečná a že spis neobsahuje dostatečné podklady pro závěr, že předmětná opatření zabrání významnému vlivu na životní prostředí s ohledem na jmenované chráněné živočichy.

67. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný důkladně na stranách 4 a 5 žalobou napadeného rozhodnutí popsal charakter prostoru, kam má být zamýšlený záměr umístěn. Vedle umístění prostoru v rámci širšího okolí je v rozhodnutí k jeho charakteristice uvedeno: *„Převážná část území není využívána a má charakter brownfieldu, tvořeného zbytky zpevněných ploch a komunikací a v jihozápadní části dožívající objekty garáží, skladů a administrativy. Konkrétně se jedná o areál bývalého zahradnictví. Plechové halové a administrativní budovy v jihozápadní části území jsou využívány stavebními a úklidovými firmami. Toto území je neobsazené, opuštěné, bývalé pěstební plochy dnes leží ladem, zvláště v okrajových částech se uplatňují náletové dřeviny. Stávající stav vykazuje známky neudržitelnosti. Jsou zde patrné i sociálně patogenní projevy ve formě přítomnosti bezdomovců, četných černých skládek apod., což představuje v kontextu polohy navazující na zámecký park značný nesoulad.“* Z uvedené charakteristiky dle soudu jednoznačně vyplývá, že se v daném případě nejedná o panenskou přírodu, ale o opuštěný brownfield, který byl po ukončení či omezení předchozího využívání „kolonizován“ z okolí předmětnými chráněnými druhy. Došlo tedy k rozšíření jejich tehdejších biotopů v rámci městského prostředí. V žalobou napadeném rozhodnutí je rovněž uvedeno: *„Z biologického hodnocení pak vyplývá, že předmětné druhy nejsou striktně vázány pouze na plochu záměru, ale vyskytují se i v okolí. Ač tedy průzkumy potvrdily přítomnost zvláště chráněných druhů živočichů, jedná se o výskyt na sekundárních biotopech, značně nestabilních a zásadně ovlivněných lidskou činností.“* Dále je v žalobou napadeném rozhodnutí vyhodnocen výskyt a hojnost výskytu chráněných druhů v případě druhů, které mají na předmětný prostor reprodukční či trofickou vazbu. Jedná se zejména o druhy, které zmiňuje ve své žalobě i žalobce tedy ještěrku obecnou, slepýše křehkého, čmeláka a ůhýka. V případě ještěrky obecné a slepýše křehkého je v žalobou napadeném rozhodnutí konstatováno, že výskyt v předmětném prostoru byl v rámci biologického hodnocení shledán v počtu nižších desítek jedinců s tím, že jejich populace v širším územním pohledu realizací záměru ohroženy nebudou vzhledem k dostatku vhodných biotopů v okolí záměru. V případě ůhýka bylo v žalobou napadeném rozhodnutí konstatováno, že se v místě prokazatelně rozmnožuje jeden pár, ale pravděpodobně se jich tu vyskytuje i více. Dále je v žalobou napadeném rozhodnutí konstatováno: *„Biologickým hodnocení navržená preventivní, ochranná a kompenzační opatření mají za cíl přispět k eliminaci významného negativního vlivu (eliminace úmrtnosti) předmětných druhů spojeného s realizací stavby. V případě ještěrky a slepýše je to zejména navržené oplocení (zamezení pronikání jedinců na plochu staveniště) a přítomnost biologického dozoru (kontrola přítomnosti jedince zvláště chráněných druhů v ploše záměru a jejich případný záchranný odchyt a transfer na náhradní bezpečnou lokalitu v okolí).“*
68. Z výše uvedeného dle soudu vyplývá, že se žalovaný zabýval jak charakteristikou předmětného území, významem biotopů jednotlivých chráněných živočichů, četností jejich výskytu a účinností opatření ve vztahu k vybraným živočichům, na které žalobce poukazoval. Je nutno zdůraznit, že žalobcova žalobní námitka spočívající v pouhém tvrzení, že závěr žalovaného, že záměr nemůže mít významný vliv na biotopy ještěrky obecné, slepýše křehkého a ůhýka obecného není řádně odůvodněn, je velice vágní a blíže neodůvodněná stejně jako obecná námitka, že předmětná opatření nejsou dostatečná a spis Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

neobsahuje dostatečné podklady pro závěry žalovaného. Míře konkrétnosti žalobní námitky vždy musí odpovídat i míra konkrétnosti jejího vypořádání. S pohledem na obecnost námitky může soud pouze konstatovat, že žalovaný se vlivem záměru na biotopy předmětných chráněných živočichů zabýval a s odkazem na charakter předmětného území, četnost výskytu chráněných živočichů a ochranná, zmírňující a kompenzační opatření obsažená v biologickém hodnocení dospěl k závěru, že ochranná opatření jsou dostatečná k tomu, aby nedošlo k závažnému zásahu do životního prostředí v důsledku zásahu do biotopů předmětných živočichů. V tomto směru tedy shledal soud žalobcovu námitku jako nedůvodnou.

69. K námitce žalobce, že v biologickém hodnocení jsou uvedena pouze taková opatření k minimalizaci negativních vlivů záměru, která i z laického pohledu zjevně nemohou negativní vliv na některé z dotčených druhů podstatně zmírnit ani kompenzovat, soud uvádí následující. Z obsahu biologického hodnocení vyplývá, že ochranným opatřením je mimo jiné omezení stavebních činností spojených s odstraňováním vegetačního krytu na období mimo hnízdní období a období péče o potomstvo. V biologickém hodnocení je uvedeno, že toto opatření bude efektivní zejména ve vztahu k reprodukčně vázaným druhům ptáků (zvláště tuňák), neboť opatření eliminuje zásahy v podobě zraňování, usmrcování, rušení a ničení hnízd. Dalším ochranným opatřením zmíněným v biologickém hodnocení ve vztahu k chráněným živočichům je provedení kontroly staveníště před skryvkou ornice s případným odchytém a transferem zjištěných živočichů. Ochranná opatření rovněž výslovně počítala s přítomností biologického dozoru na stavbě, s případným přenosem zjištěných živočichů a pomocí uvězněným živočichům v objektech stavby po celou dobu stavby. Jako zmírňující opatření bylo uvedeno dočasné oplocení areálu. Mezi kompenzačními opatřeními bylo uvedeno umísťování ptačích budek a následná péče o ně.
70. Dle názoru soudu ochranná, zmírňující a kompenzační opatření uvedená v biologickém hodnocení byla způsobilá omezit míru a závažnost zásahu do života zvláště chráněných živočichů. Žalobce ve svém odvolání ani žalobě neuvedl konkrétní důvody, proč se domnívá, že uvedená opatření nejsou způsobilá zmírnit či kompenzovat negativní vliv záměru na životní prostředí. Na tomto místě musí soud opět zdůraznit, že od konkrétnosti žalobní námitky se odvíjí možnost míry jejího přezkumu. Na zcela obecnou námitku žalobce není možné reagovat jinak než výše uvedeným závěrem. Tuto námitku tedy soud shledal rovněž nedůvodnou.
71. K námitce, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný svůj závěr, jak vykládat tvrzení správního orgánu prvního stupně, že vlivy záměru na zvláště chráněné organismy budou s ohledem na opatření uvedená v biologickém hodnocení „akceptovatelné“, nepodložil důkazy a tvrzením žalovaného v odvolání se řádně nezabýval, uvádí soud následující. V žalobou napadeném rozhodnutí je uvedeno: *„Záměr samozřejmě bude určité vlivy na životní prostředí generovat, a pro tyto vlivy bylo krajským úřadem nevhodně zvoleno označení, že jsou akceptovatelné. Tímto bylo dle vyjádření krajského úřadu myšleno, že jsou tyto vlivy únosné, přijatelné a pro životní prostředí a jejich intenzita nebo rozsah nejsou takové hodnoty, které by životní prostředí a jeho jednotlivé složky ovlivňoval výrazně.“* Soud konstatuje, že žalovaný se řádně zabýval odvolací námitkou žalobce, že použité slovo „akceptovatelné“ je termín, který je nemístné používat při hodnocení míry významnosti vlivu záměru na životní prostředí v rámci zjišťovacího řízení. V žalobou napadeném rozhodnutí uved, jaký význam měl tento nevhodně zvolený termín dle správního orgánu prvního stupně mít. Přitom vycházel z vyjádření prvostupňového orgánu k podanému odvolání, když prakticky citoval vyjádření prvostupňového orgánu. Tvrzení žalovaného o

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

záměru prvostupňového orgánu tedy mělo oporu v obsahu správního spisu. Na tomto místě musí soud zdůraznit princip jednotnosti správního řízení, ze kterého vyplývá, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je třeba hodnotit jako jeden celek. Tuto námitku žalobce vyhodnotil soud jako nedůvodnou.

72. K námitce, že nebyla v žalobou napadeném rozhodnutí řádně vypořádána jeho odvolací námitka, že nebyl proveden dostatečně průzkum výskytu létavců a nebylo přihlédnuto k významu budov v lokalitě soud uvádí následující. Z obsahu biologického hodnocení jednoznačně vyplývá (např. str. 25 biologického hodnocení), že letouni nebyli v předmětném území zjištěni ve větším množství. Jejich přítomnost byla zjištěna na základě kadaverů (2 mrtvá těla). Při přímém pozorování a prohlídce stromů šterbinovou kamerou (viz str. 38 biologického hodnocení) bylo zjištěno, že lokalita slouží letounům jako tranzitní prostor a příležitostné loviště. Biologický průzkum rovněž poukazoval na skutečnost, že náletové dřeviny, které se v území především nalézají, nenabízí letounům optimální podmínky k trvalejšímu pobytu a ve vzrostlejších stromech nebyl pobyt netopýrů potvrzen. Z obsahu biologického hodnocení tedy jednoznačně vyplývá, že předmětný prostor není pro netopýry významný a jejich populace ve významnějším měřítku se tam nevyskytuje. Dle soudu závěry obsažené v biologickém hodnocení nevyznívají tak, že by výskyt netopýrů byl totálně popírán či zlehčován. Z žádného právního předpisu nevyplývá způsob, jakým má být výskyt netopýrů ověřován. Není tedy nutné pro zhodnocení jejich výskytu využít právě žalobcem v odvolání zmiňovaný bat-detektor. Závěry biologického hodnocení byly tedy dle soudu způsobitelné, aby z nich bylo v předmětném rozhodnutí vycházeno. Ze žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že správní orgán v případě zjištěných druhů netopýr hvízdavý a netopýr rezavý neodhlédl od skutečnosti, že jejich hnízdištěm mohou být i budovy, ovšem na základě závěrů o nízké hustotě výskytu létavců v dané lokalitě žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí výslovně uvedl, že s ohledem na míru výskytu létavců nelze předpokládat jejich specifický vztah ani k stávajícím budovám na území záměru. Ani tento závěr soud nepovažuje za závěr, který by neměl podklad v předmětném biologickém hodnocení. Je třeba na tomto místě zdůraznit význam zjišťovacího řízení, které má vyloučit významný zásah do ochrany přírody. V případě zásahu do životního prostředí jednotlivých kusů chráněných živočichů nelze jistě hovořit o významném zásahu a je možné tak, jak to učinil žalovaný, odkázat na opatření, která případně budou přijata v rámci povolovacích procesů v dalších fázích řízení. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalovaný se řádně vypořádal s odvolací námitkou žalobce a při svém rozhodování vycházel z dostatečně zjištěného stavu obsaženého v biologickém hodnocení.
73. Pro úplnost soud poznamenává, že žalobce v rámci správního řízení ani v rámci řízení před soudem netvrdil výskyt a vázanost kolonie netopýrů na daný prostor ani nepředložil pozitivní výsledek z nálezové databáze apod., který by dokládal vyšší četnost výskytu netopýrů a jejich užší vztah k danému území, než jaký byl uveden v biologickém hodnocení.
74. I tuto námitku tedy soud vyhodnotil jako nedůvodnou.
75. K námitce, že se žalovaný řádně nezabýval námitkou týkající se vlivu záměru na živočichy v nivě Pekelského potoka soud uvádí, že ze žalobou napadeného rozhodnutí (strana 9) vyplývá, že žalovaný s odkazem na skutečnosti uvedené v biologickém hodnocení konstatoval, že v rámci záměru nebude zasahováno do toku a doprovodných porostů. Zdůraznil rovněž, že v rámci biologického hodnocení nebyly zjištěny v prostoru Pekelského potoka zvláště chránění živočiši a nebyl zjištěn ani jarní či letní tah obojživelníků. Žalovaný připustil nepřímé rušení organismů v oblasti Pekelského potoka v důsledku výstavby, ale toto nepřímé rušení připouští pouze v určitých fázích výstavby. Výslovně pak žalovaný Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

citoval kompenzační opatření zachycené pod bodem 8 na straně 43 biologického hodnocení, které bude mít vliv na obnovení funkce významného krajinného prvku a bude mít vliv na zvýšení propustnosti území pro organismy. Na stranách 16 až 17 se pak žalovaný zabýval otázkou zásahu záměru do údolí Pekelského potoka, kde obsáhle citoval doplňující vyjádření oznamovatele. Z tohoto hodnocení vyplývá, že se správní orgány zásahem do tohoto významného krajinného prvku zabývaly, a to zejména v souvislosti se skutečností, že dle varianty počítající s napojením území na stávající komunikace prostřednictvím kruhového objezdu bude nutné vystavět nové přemostění Pekelského potoka pro motorová vozidla a vystavět lávku pro chodce. V případě varianty napojení na stávající komunikace prostřednictvím stykové křižovatky by přemostění bylo realizováno v místě stávajícího napojení (viz str. 25 prvostupňového rozhodnutí). Z obsahu správních rozhodnutí i biologického hodnocení vyplývá, že žadatel i autor biologického hodnocení upřednostňují variantu dotykové křižovatky. V prostoru stávající přístupové komunikace je Pekelský potok již zatrubněn. Žalobcem upřednostňované variantě pak odpovídá i obsah biologického hodnocení, ve kterém je uvedeno, že v případě dotykové křižovatky nebude do významného krajinného prvku nivy Pekelského potoka zasahováno. Dle názoru soudu se žalovaný námitkou žalobce ohledně vyhodnocení zásahu do nivy Pekelského potoka zabýval. K poukazu žalobce, že se žalovaný nezabýval jeho námitkou týkající se rozpornosti tvrzení v prvostupňovém rozhodnutí, kdy bylo uvedeno, že do prostoru nivy Pekelského potoka nebude zasahováno a zároveň bylo na jiném místě rozhodnutí uvedeno, že bude stavbou do prostoru významného krajinného prvku zasaženo v případě výstavby kruhového objezdu, soud konstatuje, že skutečně se k této otázce žalovaný výslovně nevyjádřil, ale z obsahu zejména stran 16 a 17 odůvodnění žalobu napadeného rozhodnutí vyplývá, že právě z důvodu upřednostnění varianty dotykové křižovatky, kdy nebude docházet k novému přemostění Pekelského potoka, považoval zásah do významného krajinného prvku za nikoli významný. Přestože pak žalovaný připustil určitý zásah do prostoru významného prvku v případě výstavby kruhového objezdu, z důvodu upřednostnění varianty dotykové křižovatky, kdy k zásahu nedojde, nepovažoval žalovaný prvostupňové rozhodnutí za vnitřně rozporné, i přesto že prvostupňový orgán v některých místech svého rozhodnutí vycházel z předpokladu, že stavba se nivy Pekelského potoka nedotkne. Shora uvedené tak implikuje, že se s touto odvolací námitkou žalobce tedy žalovaný vypořádal. Ani tuto námitku tedy soud neshledal důvodnou.

76. Dále žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s námitkou, že není jisté, zda souhlas s odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu, kterým disponuje žadatel, je platné. Otázkou platnosti rozhodnutí o souhlasu s odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu s přihlédnutím k plynutí času se žalovaný výslovně zabýval na straně 11 žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že na rozhodnutí, kterým disponuje žadatel, se § 10 odst. 3 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu nevztahuje, neboť bylo do zákona o ochraně zemědělského půdního fondu zahrnuto s účinností od 1. 3. 2015 a na souhlas s odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu vydaný v roce ve formě závazného stanoviska se toto ustanovení nevztahuje. Žalovaný dovodil, že pokud je platné územní rozhodnutí, jehož součástí se souhlas s odnětím vydaný ve formě závazného stanoviska stal, je z pohledu ochrany zemědělského půdního fondu platný i souhlas s odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu.
77. Zároveň žalovaný konstatoval, že nabytím právní moci územního rozhodnutí byla předmětná půda v důsledku vydaného souhlasu s odnětím ze zemědělského půdního fondu odňata ze zemědělského půdního fondu a nyní se již jedná o pozemky určené k umístění stavby. Z toho důvodu byl žalovaným předmětný záměr posouzen jako skutečnost, která Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nemůže mít významný vliv na životní prostředí. Ani námitku žalobce týkající se otázky vynětí ze zemědělského půdního fondu tedy soud nevyhodnotil jako důvodnou.

78. K námitce žalobce, že považuje za nedostatečné, když k jeho odvolací námitce týkající se vlivu záměru na klima žalovaný pouze uvedl, že *„vliv záboru půdy z hlediska vlivu na klima byl vyhodnocen jako akceptovatelný“*, soud uvádí, že žalovaný ve vztahu k vypořádání vlivu záměru na klima odkázal na vypořádání této skutečnosti v prvostupňovém rozhodnutí a na vyhodnocení vlivu záměru na klima v kapitole D.I.2.8 žadatelem předloženého oznámení o záměru. Současně soud konstatuje, že ani správní orgán prvního stupně se neomezil ve vztahu k hodnocení záboru půdy z hlediska klimatu na pouhou konstataci citovanou žalobcem, ale dále ve svém prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že *„vzhledem k plánovaným zásahům do dřevin, které budou provedeny pouze v minimální možné míře a vzhledem k plánovaným výsadbám dřevin a křovin, které budou kompenzovat důsledky vyššího podílu zpevněných ploch, nelze očekávat ani významné ovlivnění mikroklimatických podmínek“*. Na tomto místě soud konstatuje, že nepovažuje za vhodné vypořádávat, byť stručné námitky odvolatele pouhým odkazem na obsah prvostupňového rozhodnutí bez bližšího přiblížení obsahu rozhodnutí či odkazem na podklady prvostupňového rozhodnutí. Avšak v daném případě, kdy žalobce pouze ve svém odvolání poukazoval na nedostatečné odůvodnění závěru správního orgánu neshledal soud výše uvedené vypořádání vypořádání odvolací námitky ze strany žalovaného za nedostatečné v takovém rozsahu, že by tato nedostatečnost mohla mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Soud tedy v této námitce neshledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.
79. K poukazu žalobce na skutečnost, že v rámci správního řízení namítal, že vliv na klima je v oznámení zpracován nedostatečně a soustředí se pouze na jednu výseč vlivů na klima, soud konstatuje, že žalobce ve svém odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí takovouto námitku neuplatnil. Nemůže se proto v rámci soudního přezkumu domáhat nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí s poukazem na svá vyjádření v rámci řízení před správním orgánem prvního stupně, když příslušnou námitku neuplatnil ve svém odvolání. Není možné shledat pochybení odvolacího orgánu ve skutečnosti, že se nevypořádal s výhradami účastníka řízení, které neuplatnil ve svém odvolání.
80. K námitce, že tvrzení, že zeleň v areálu bude kompenzovat důsledky vyššího podílu zpevněných ploch (zejména ve slunných dnech), nemá dostatečný podklad ve spise a není dostatečně odůvodněno, uvádí soud následující. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí odkázal na konkrétní kapitolu z oznámení záměru a následně i odcitoval v ní uvedené skutečnosti. Poukázal na skutečnost, že dle záměru bude ozeleněno 1,1 ha plochy určené k revitalizaci. Jedná se o plochy podél potoka i o plochy v sousedícím zámeckém parku. Dále uvedl, že se předpokládá výsadba stromového a keřového patra především po obvodu areálu a také v rámci parkovišť či v rámci dalších volných ploch s tím, že nezpevněné plochy budou ozeleněny. Dále žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí konstatoval, že v ozeleněných plochách budou vytvořeny příznivější mikroklimatické podmínky díky zadržování vody v krajině, stínění, chlazení okolí odpařováním a ukládání oxidu uhličitého. Žalovaný rovněž uvedl, že vzhledem k charakteru a velikosti území, jeho stávajícímu využití, určení využití územním plánováním a značnému podílu nezpevněných ploch v širším okolí lze vliv záměru na klimatické poměry zhodnotit jako akceptovatelné. Dle soudu takového odůvodnění stručné odvolací námitky žalobce je dostatečné. Z odůvodnění vyplývá, z jakých podkladů žalovaný vycházel i na základě jakých úvah ke svému závěru dospěl. Tuto námitku soud považuje za nedůvodnou.

81. K námitce, že se žalovaný nedostatečně zabýval námitkou, že z podkladů nevyplývá, v jakém množství budou dřeviny káceny a v jakém rozsahu a množství je plánována náhradní výsadba a že nereagoval na podstatu námítky, že není přípustné odsouvat řešení této otázky do následných řízení soud uvádí následující. Je třeba si uvědomit, že v daném případě, jak vyplývá z oznámení záměru (např. obr. č. 18 na str. 50) se jedná o záměr na využití stávajícího brownfieldu, který byl již v minulosti využíván a v současnosti se na některých částech dotčeného území nachází náletové dřeviny. Většina území záměru je však tvořena plochami s travním porostem, zpevněnými plochami či zástavbou. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí odkázal na kapitolu D.I.6. oznámení záměru a současně konstatoval některé skutečnosti obsažené v této kapitole (vymezení stávajícího biotopu a charakteristika rostlinného pokryvu plochy). Dále žalovaný konstatoval, že z oznámení a jeho příloh je patrné, že záměr se bude dotýkat dřevin pouze okrajově (u vjezdu do území, pozůstatku zplanělých sazenic bývalého zahradnického podniku a pásu dřevin a křovin v centrální části území), a nebude významně zasahovat do okolních porostů nivy Pekelského potoka, východních svahů a jižního lemu bývalého zahradnického podniku. Vzrostlé dřeviny se vyskytují zejména na okolních pozemcích a nebudou káceny. Žalovaný dále konstatoval, že v řešeném území se nacházejí zejména náletové dřeviny. Konstatoval, že kácení vzrostlých dřevin, které proběhne na východním a západním okraji řešeného území bude minimalizováno na provedení probírky. Hodnotnější doprovodné porosty dřevin a křovin Pekelského potoka východního svahu a jižně nebudou významně dotčeny. Na základě těchto skutečností dospěl žalovaný k závěru, že změna kvality a kvantity dřevin v souvislosti s předmětným záměrem bude mít nevýznamný vliv.
82. S ohledem na výše uvedené soud konstatuje, že považuje zhodnocení míry zásahu do porostu dřevin rostoucích mimo les v souvislosti s posuzováním záměrem jako přiměřené a dostatečné. V rámci posuzování míry vlivu záměru na životní prostředí ve zjišťovacím řízení není nutné kvantifikovat zásah do dřevin rostoucích na daném území v konkrétních číslech. Z uvedeného hodnocení jednoznačně vyplývá, v jakém rozsahu se plánuje kácení dřevin i rozsah náhradní výsadby.
83. K odsouvání posuzování řešení otázky kácení dřevin a náhradní výsadby se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí rovněž vyjádřil, když uvedl, že tato problematika „*bude předmětem zkoumání v rámci samostatného správního řízení vedené příslušným orgánem ochrany přírody dle ZOPK (zákon o ochraně přírody a krajiny – poznámka soudu). V rámci tohoto řízení bude zpracován podrobný dendrologický posudek s konkrétním výčtem dřevin určených ke kácení. V rámci řízení vedených dle zákona EIA (obecně) takovýto podrobný výčet není nezbytný, i s ohledem na skutečnost, že jak samotný projekt, tak i samotná zeleň může v pozdějších fázích povolenacích řízení doznat změny, ať už zpřesněním dokumentace nebo novými přírůstky zeleně v průběhu času, který uplyne v době mezi řízením vedeným dle zákona EIA a vydáním souhlasu s kácením.*“ Vzhledem ke skutečnosti, že dle soudu se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí, jak již bylo uvedeno výše, v dostatečném rozsahu zabýval otázkou vlivu rozsahu kácení a nové výsadby na životní prostředí, považuje soud i výše uvedené vypořádání s odvolací námitkou žalobce za dostatečné, a neshledal tedy ani v této námitce důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Postup žalovaného nelze považovat v daném případě za nepřípustné odsouvání řešení otázky kácení dřevin a jejich náhradní výsadby do následných správních řízení.
84. K námitce týkající se nedostatků v souvislosti s posouzením nakládání se srážkovými vodami soud uvádí následující. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že v předloženém oznámení návrhu byly podmínky pro zasakování srážkových vod. Žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dále vycházel při posouzení správnosti tohoto tvrzení z podkladu, který byl přiložen k předchozímu řízení o posuzování EIA záměru v dané oblasti. V dokumentaci k předchozímu posouzení EIA v předmětné lokalitě byl založen hydrologický posudek vypracovaný na základě inženýrsko-geologického průzkumu. Jednalo se o posudek označený v žalobou napadeném rozhodnutí jako „Frolík – Inženýrská geologie IGF Ústí nad Labem, 08/1995. Ze závěrů tohoto posudku dle žalovaného vyplynulo, že obecně v celém areálu průzkumu jsou zeminy uloženy v mělké podpovrchové zóně (do 2 m) buďto málo propustné nebo nepropustné a vsakovací poměry byly vyhodnoceny jako nevhodné. Dále je v žalobou napadeném rozhodnutí uvedeno, že správní orgány přihlédly k souhlasnému stanovisku správce toku Povodí Ohře, s. p., přiloženému k oznámení. Žalobce namítal, že hydrologický posudek nebyl součástí správního spisu. Tato skutečnost je pravdivá. Žalovaný předložil soudu hydrogeologický posudek z roku 2009 až současně s vyjádřením k žalobě. Předmětný hydrologický posudek skutečně obsahuje závěr (str. 16 posudku), že z dokumentace sond a koeficientů filtrace vyplývá, že zeminy uloženy v mělké podpovrchové zóně (tj. do 2 m) jsou buďto málopropustné nebo „nepropustné“. Dále je v posudku uvedeno, že vsakovací poměry hodnotí vzhledem k zeminám třídy F jako nevhodné. Správce povodí Povodí Ohře, s. p., (dále též jen „správce povodí“) ve svých stanoviscích ze dne 29. 12. 2020 a 10. 4. 2009, která byla přiložena k oznámení o záměru, odkazoval na hydrologický posudek vypracovaný toutéž firmou v roce 1995, ve kterém mělo být uvedeno, že horniny v lokalitě patří z hlediska hydrogeologických vlastností mezi izolátory a nejsou tedy vhodné pro zasakování odpadních či dešťových vod.

85. Z obsahu správního spisu tedy vyplývá, že žalovaný při svém hodnocení jednak vycházel z vyjádření správce povodí, který odkazoval na závěry hydrogeologického posudku a zároveň vycházel z hydrogeologického posudku, který opomněl vložit do správního spisu. S ohledem na skutečnost, že žalovaný při svém hodnocení vycházel i z vyjádření správce povodí, která byla součástí oznámení o záměru, tedy součástí správního spisu, nepovažuje soud skutečnost, že hydrogeologický posudek, který využil žalovaný k ověření skutečností obsažených ve vyjádřeních správce povodí, nebyl zahrnut do správního spisu, a to s přihlédnutím ke skutečnosti, že v rámci soudního přezkumu soud ověřil, že závěry uvedené v žalobou napadeném rozhodnutí jsou v souladu se závěry předmětného hydrogeologického posudku. Soud tedy ve skutečnosti, že předmětný hydrogeologický posudek nebyl součástí správního spisu, spatřuje vadu řízení, která však neměla tak zásadní vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé, aby zakládala důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.
86. K námitce týkající se přezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí ve vztahu k vlivu záměru na nakládání se srážkovými vodami pro nedostatek důvodů a z důvodu, že správní orgán prvního stupně odsunul posouzení nakládání se srážkovými vodami do dalších řízení, soud uvádí následující. Žalovaný na základě odkazu na hydrogeologický posudek a vyjádření správce povodí dospěl k závěru, že s ohledem na nepropustnost svrchních vrstev v oblasti záměru využití retenčních nádrží s přetokem do toku Pekelského potoka nebude mít významný vliv na odvodnění území. Dle názoru soudu je tento závěr s výše uvedenou výhradou týkající se obsahu správního spisu dostatečně odůvodněný a přezkoumatelný. Je pravda, že správní orgán prvního stupně k námitce týkající se nakládání se srážkovými vodami pouze odkázal na skutečnost, že na základě nového inženýrsko-geologického průzkumu lokality budou znovu hodnoceny i vsakovací poměry lokality a tím aktualizován způsob nakládání se srážkovými vodami, ovšem s přihlédnutím k zásadě jednotnosti řízení je třeba zdůraznit, že toto nedostatečné vypořádání předmětné otázky napravil, otázkou se věcně zabýval na základě relevantních podkladů a dospěl k závěru, že realizace záměru Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nebude mít významný vliv na odvodnění území. Tím žalovaný odstranil nedostatek prvostupňového rozhodnutí. Ani tuto námitku tedy soud neshledal důvodnou.

87. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji v rozsahu řádně uplatněných žalobních bodů výrokem I. podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
88. Současně soud výrokem II. rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 věty první a § 110 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o žalobě a kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 9. 2022, č. j. 16 A 11/2022-63, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Pro posouzení úspěchu ve věci má význam míra úspěchu v konečném rozhodnutí ve věci, a nikoli úspěch v některé z fází řízení.
89. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení o žalobě (výrok III. rozsudku), neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyly soudem žádné osobě zúčastněné na řízení uloženy povinnosti, a to ani v řízení o žalobě ani v řízení o kasační stížnosti žalovaného. Osoba zúčastněná na řízení I) svou kasační stížnost vzala zpět.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 16. října 2024

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.